

W dniu 22 stycznia 1988 zmarła ^{w Warszawie} w 82 roku życia
po wieloletnich dotkliwych cierpieniach, opatrzona św. Sak-
ramentami, znakomita aktorka polska i profesor Państwowej
Szkoły Teatralnej w Warszawie

S + P

Z O F I A M A T Y N I C Z

Po ukończeniu Oddziału Dramatycznego Konserwatorium
warszawskiego w roku 1927, występowała w Placówce Żywego
Słowa w Warszawie, a następnie w latach 1929-1931 pod dyrek-
cją Aleksandra Zelwerowicza w Wilnie. W roku 1932 zagrała
rolę Anny w głosnym przedstawieniu "Sprawa Moniki" Szczep-
kowskiej w Instytucie Reduty. Od roku 1936 aktorka
Teatrów Polskiego i Narodowego. Podczas okupacji organizo-
wała tajne występy poetyckie ze Stefanem Jaruzelem
i Manią Wiercińską. Po wojnie występowała w Krakowie
biorąc udział w inauguracyjnym przedstawieniu Starego
Teatru jako Ruth w "Mszu doskonałym" Zawieyskiego
(1 IV 1945), w tożsamy sposób na scenie Poetyckiej Teatru Wojska
Polskiego jako Klitemnestra w "Elektrze" Giraudoux,
w Warszawie w Teatrze Polskim (1946-1971) m.in. jako Zofia
Parmen w "Gredni" Zeromskiego, Pani Rollison w "Dziadach"
Mickiewicza, Konstancja w "Wariatce z Chaillet"
Giraudoux, Matka w sztuce Czopka, Hekuba w "Trojan-
kach" Eurypidesa.] Tworzyła wybitne role w radio i telewizji.
Porzuciła, nagrane już w trakcie choroby, podane w sposób
mistrzowski wiersze Kochanowskiego i Norwida.

Jako wykładowca w Państwowym Instytucie Sztuki
Teatralnej w latach 1934-1939 oraz Tajnym Instytucie
podczas wojny i jako profesor zwyczajny Państwowej
Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie wykształciła
wielu wybitnych aktorów.

Jej liczni przyjaciele, wychowankowie i wielbicieli
Jej sztuki pożegnali Jaz, 1 lutego 1988 na Cmentarzu
Powązkowskim w Warszawie, schylając głowy z głębo-
kim podziwem dla Jej aktorstwa, wypetnionego miłośnic-
i szacunkiem dla człowieka.
Rodzina i Przyjaciele